

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות הפרשה

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
יטי בת יוסף זכיה בן ניסים מנחם בגין בן יעקב
חלואה בן חיאיא אסתר בת שלום שפרה בת משה
שפרה בת משה שמואל בן חיים שמחה בן אליהו
יחיאל בן אהרון יצחק בן יעקב יונה בת יעקב
רומן בן ולדימיר שמואל חיים בן מוריץ מיכאל בן לב
ת.נ.צ.ב.ה

"לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת" – אמר האדמו"ר שביאור הדברים הם על יסוד הנאמר "תיסרך רעתך" וכבר אמר המהרי"א זיע"א שהחוטא עיקר החטא הוא באש היצר בחינת גבורות, וכששש זו בוערת היא מתקשרת לקליפת נגה בג' קליפות שלה, ומזה נעשה רע כל כך שרצונו לעבור על רצון ה'.

וכשאדם חוטא בעוון שמחייבו סקילה גורם לכך שיהיה עירוב טוב בקליפה קשה ומרה, שהנקראת "רוח סערה". ועוד בורא הוא מלאך משחית, והיות ועירב טוב ברע, המלך העליון שכל דרכיו טובות נותן כוח לבי"ד של מעלה שיפסקו עליו את דינם.

וסנהדרין מהפכים ודינים בזכותיו ובחובותיו, וזה משום שבחינת נגה שלהם מבורר אך ורק לקדושה ולזכות ולדינים קדושים.

וכאשר בי"ד פוסקים סקילה, עיקר כוונתם לבטל ולהרוג את המשחית שברא האדם ע"י עוון זה, וממילא מתעלה הטוב, ואם לא היה נידון בבי"ד הוא יהיה נידון בגיהנם ע"י המשחיתים שברא בחטאיו.

וגם כשפוסקים בי"ד ד' מיתות, הוי"ה מתלבש בתוהו ובוהו וחשך ותהום, ודן בהם ד' מיתות בי"ד על מנת להסיר את הקליפה והרע, ולהחיות את הניצוץ הטוב שעירב באותה

מאורות הדרש

"ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון..." (שמות לה פסוק ב') לקאורה היה צריך להיות כתוב, תעשה מלאכה ול' א תעשה? כמו כן כתוב (שמות מ' פסוק יז) "ויהי בח' דש הראשון בשנה השנית באחד לח' דש הוקם המשכן". במלאכת המשכן נאמר: "הוקם המשכן" "תעשה המנוחה" וכיוצא בזה, כיון שהמלאכה היתה נעשית מאליה. כמו כן במלכים א' (פסוקים ו-ז) נאמר: על בנין בית המקדש "...והבית בהבנתו... שכל מלאכת בית המקדש והמשכן, היתה נעשית מאליה. עם ישראל היו מכונים לעשות המלאכה, והמלאכה היתה עולה בידים מאליה. ולכן כתוב במלאכת המשכן, לשון של רצון ונדביות לב, כמו שכתוב (שמות לה פסוק כא): "...וכל אשר נדבה רוחו... וכן: "...כל איש אשר נשאו לבו..." "לכל-המלאכה לעשות..." כלומר, מלאכת המשכן נעשית מנדביות הלב, ומהתעוררות הרצון של ישראל, ולכן היתה הארה במשכן, הארת הרצון. מתוך, שהוא הוקם ע"י חסדו, ומהתעוררות הרצון של ישראל, ומכאן נלמד, לגבי שבת.

קליפה.

ובאמת, הבחינה הזו היא גם גלות השכינה, בירידתה לקליפות נגה לטובת הברור, וכל הייסורים והמיתות, כי בהכרח השכינה מתלבשת באש תקיפה שמקורה בנגה דינים קשים, והיא בוערת באש מתלקחת ובכוח זה יש בבחינת נגה לקחת מהאור, ובכוח זה הרי האדם נהרג.

ולכן הזהירה התורה "לא תבערו אש" מתלקחת דינים תקיפים שמקורם בקליפת נגה, "בכל מושבותיכם" במושב בית הדין "ביום השבת", שאז ישנה שליטת מאורי האש חשמל הקדוש שכולו חיים.

ובהיות ח"ש מ"ל כולו קודש וחיים טהורים אין שם מיתה חטא ועוון, ולא תפגם חלילה ירידת השכינה למקום נחש שרף טמאים מבחינת נגה.

(בראשית ב' פסוק ב'): "ויכל אל' הים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה..." וברבותינו דרשו מה היה העולם חסר? מנוחה. בא שבת, בא מנוחה,

כלתה ונגמרה המלאכה. כלומר, קיים כל המלאכות אשר עשה הקב"ה בכיכול, בששית ימי בראשית, הפ' ל הוא רק ע"י המנוחה, והשבייתה של שבת. כמו כן "ויכל" הוא לשון של רצון, כמו שכתוב (תהלים פד פסוק ג'): "נכספה וגם-כלתה נפשי... כלומר, שהשבת היא עת רצון, לפני הקב"ה. וכך המסקנה המתבקשת היא: שכל ל שאנו נתחזק, ברצונות של קדשה ביום השבת, כלומר תפלות בכונה, הגברת שעורי ולמודי התורה, שמחה וזמירות שבת, בשלחן השבת. ממילא תשרה הברכה,

על ששית ימי המעשה, וכל מלאכה שנקב לעשות בהם, תעשה מאליה, וכן נתחזק באמונה ובטחון בהשם, ול' א במהרה נטעה לחש' ב, שאנו בעצמנו עושים איזו עשייה, או עבודה, אלא נזכר את השם יתברך, כמו שכתוב (דברים ח' פסוק יח'): "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כ' מ לעשות חיל..."

"ששית ימים תעשה מלאכה..." "כי ע"י השבת, זוכים שהמלאכה תעשה מאליה. כי הקיום, של ששית ימי המעשה הוא, ע"י השבת. כמו שכתוב

מאורות היכל הברכה מהרי"א מקומרנא

"כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה" – לעשת חסר וא"ו שהטענה שהעם מרבים הבל וחיות אלהות יותר מכח השגה, והוא למלאכה אשר צוה לעשת אתה למעלה ביחודים קדושים, ויש חשש שבירה ונפילה בהמשכות מוחין וחיות יותר מדרגתם.

ולזה העביר קול שלא יעשו עוד מלאכה ביחודים לתרומת הקודש דלעילא, אלא יעשו סתם, ויכלא העם מהביא כי על ידי קדושות עושי מלאכה ביהודים נתרבה השפע בעם, והשפיע יותר אור בבעלי המלאכה מהראוי לקבל.

ולזה כשיעשו סתם, לש"ש בלתי יחודים אזי נתקררין מעט העם ויכלא העם ויכלא הגשם

מאורות הסיפור החסידי

תפלתו של רבי עקיבא אייגר

בשיעור שהיה משמיע רבי עקיבא אייגר זצ"ל לבישיבתו היה משתתף גם בעל בית אחד, שהיה תלמיד חכם. פעם אחת הגיע קצת באיחור לשיעור, והנה הוא נכנס לאולם ורואה שהמקום ריק ואין שם איש. התפלא האיש ולא הבין פשר דבר, שהרי כרגיל זהו הזמן שבו השיעור נמצא בעיצומו, עד שמצא בחור אחד וממנו נודע לו, כי הרב אמנם הגיד שיעור, אך באמצע השיעור שאל בחור קושיא והרב אמר תירוץ, אבל הבחור התעקש פעם ועוד פעם וכל הזמן הרב ענה אותו תירוץ. הבחור לא הבין, וכך שאל אותה קושיא שבעים פעם ורבי עקיבא אייגר ענה אותו תירוץ עד שנחלש והתעלף ולא יכלו להעירו. מיד הזעיקו רופא, והרופא קבע שמצבו חמור וציווה להחיש אותו מיד לביתו.

הבחור ידע לספר לאותו בעל בית, כי הרב שוכב עתה בבית והוא ממש בסכנת נפשות. שאל בעל הבית את הבחור מה היתה הקושיא ומה היה התירוץ. התפלא הבחור ואמר לו: איך יכול אני במצב כזה להתרכז ולומר לך זאת? הלא המצב כה חמור! אבל האיש התעקש עד שהבחור אמר לו את תוכן הקושיא והתירוץ. התפלא בעל הבית ואמר: הרי הרב צודק, על מה התעקש אותו מקשה?

רץ בעל הבית לביתו של רבי עקיבא אייגר, ומצא את כולם שרויים בדאגה עמוקה. בני המשפחה היו מתוחים ומבוהלים, המצב קריטי, כבר הזמינו חברה קדישא והדליקו נרות. אותו בעל בית לא איבד עשתונותו, הוא ניגש למיטתו של הרב והבחין ששפתיו נעות. התכופף אליו ושמע מה הוא לוחש ולאחר מכן נעמד ויצא החוצה באומריו: כבו את הנרות, הרב יבריא. מיד רצו אליו כולם ושאלו אותו: זאת מנין לך? איך אתה כל כך בטוח?

נענה האיש ואמר: אספרי לכם. התכופתי והטיתי אוזן ללחשו של הרב, וכה אמר: רבוננו של עולם, אני מבקש שתשלח לי רפואה שלימה בגלל שני דברים. דבר ראשון, גלוי וידוע לפניך שהתירוץ שלי נכון, כוונתי לאמיתה של תורה, וממילא, בזכות התורה האמיתית שאמרתני אני ראוי לרפואה שלימה. דבר שני, אם אמות עכשיו, חלילה, לא יוכל הבחור לחיות במנוחה כל ימי חייו, כי הוא יתייסר על שהיה הגורם למותי, וגם בגלל זה אני מבקש ממך שתשלח לי רפואה שלימה.

כשמעתי כך מהרב, סיים בעל הבית, בטוח אני כי ה' ישלח לו רפואה, וכך אמנם היה, שרבי עקיבא אייגר הבריא וחזר לאיתנו.

מאורות אוצר הברכה " בן ביתי"

"לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת" – שיהיה לנו בזמן הגאולה, מדרגה כמו מלאכים ממש, מגודל דביקת הבורא ב"ה באמת לבבנו, בהארה גדולה בזמירות ותשבחות.

על זה אמר הכתוב הקדוש, ואם יהיה אז לישראל איזה הארה נפלאה בעת התפלה או בשאר עניני עבודה של הקב"ה, "לא תבערו" ח"ו חימום "אש" קדוש הזה "בכל מושבותיכם" בתורה או בעבודה או במצוות, וזה "ביום" שיהיה כולו שבת. אמן.